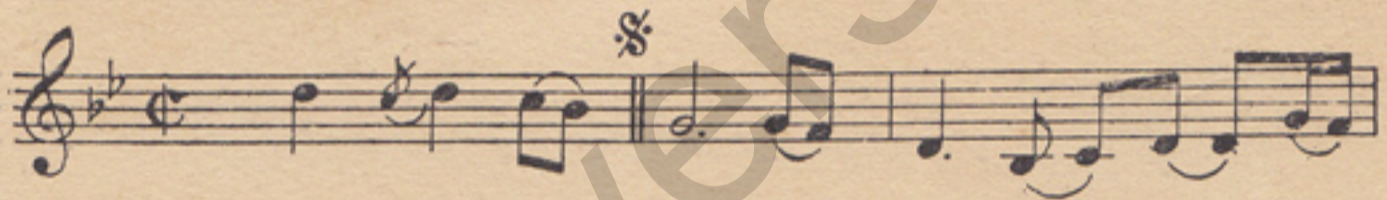


# những đóm mắt hỏa châu

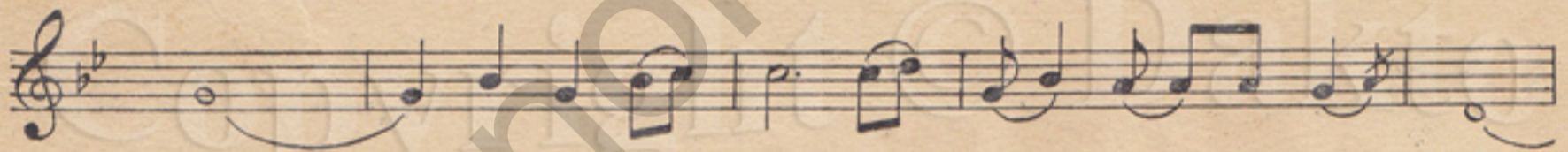
\* Mượn tựa một bài thơ của  
thi-sĩ TƯỜNG-LINH

*Hàn-Châu*

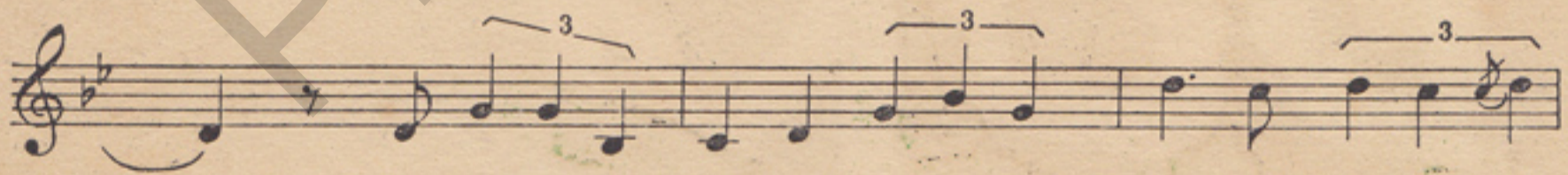
*Balêta*



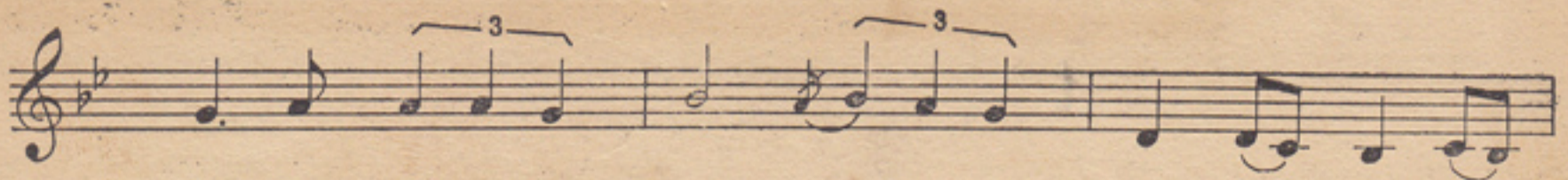
Có những đêm dài anh ngồi nhìn hỏa - châu  
(Dưới ánh châu) hồng anh ngồi gọi thăm tên



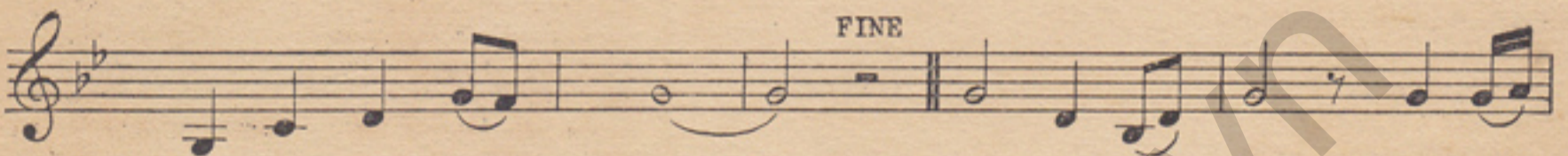
rơi . Nghe vầng tâm - tư cháy đỏ xoay ngang lưng trời .  
em . Mơ một ngày mai pháo nổ vang trên lối về .



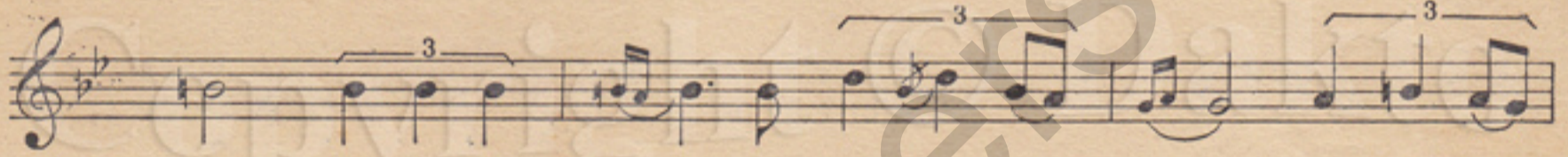
NHỮNG ĐÓM MẮT HỎA CHÂU bừng lên trong-màn tối như mắt em sáng  
NHỮNG ĐÓM MẮT HỎA CHÂU là hoa-dăng ngày cười khi chiến-chinh hết



ngồi theo anh đi ngàn lối. Những đêm không ngủ anh ngồi tâm-  
rồi tương - lai ta tìm tới, có nhau trong đời, đêm trường không



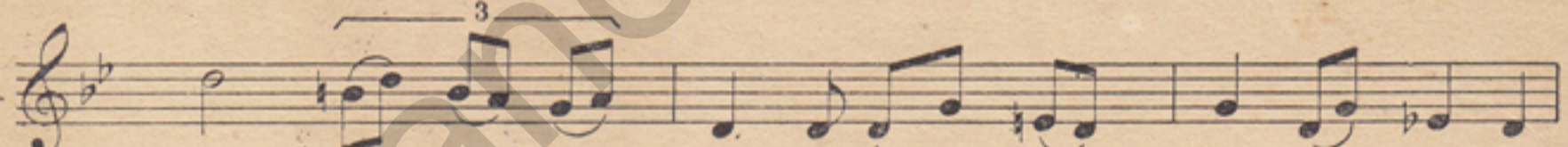
sự cùng hòa - châu rơi. Ôi ! đẹp làm sao, màu hòa-  
sự lạc loài yêu - thương...



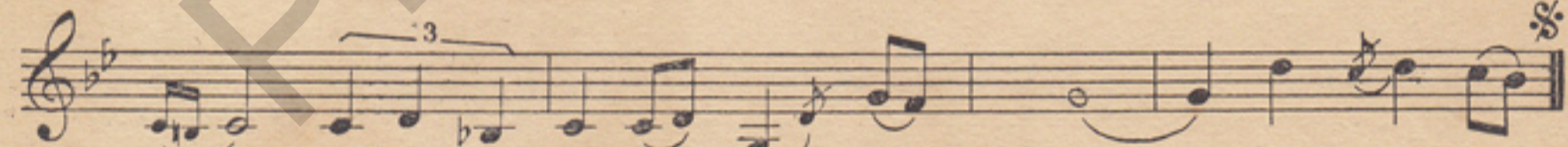
châu đêm đêm tô son tô phấn những con đường, ôi những con



đường mang nặng đau thương, Cho anh nhận diện quê-



hương giữa đêm đen buồn bằng những giòng sông chảy xuôi đêm



trường, ôi những giòng sông nhân - nhọc đau thương. Dưới ánh châu...

